Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

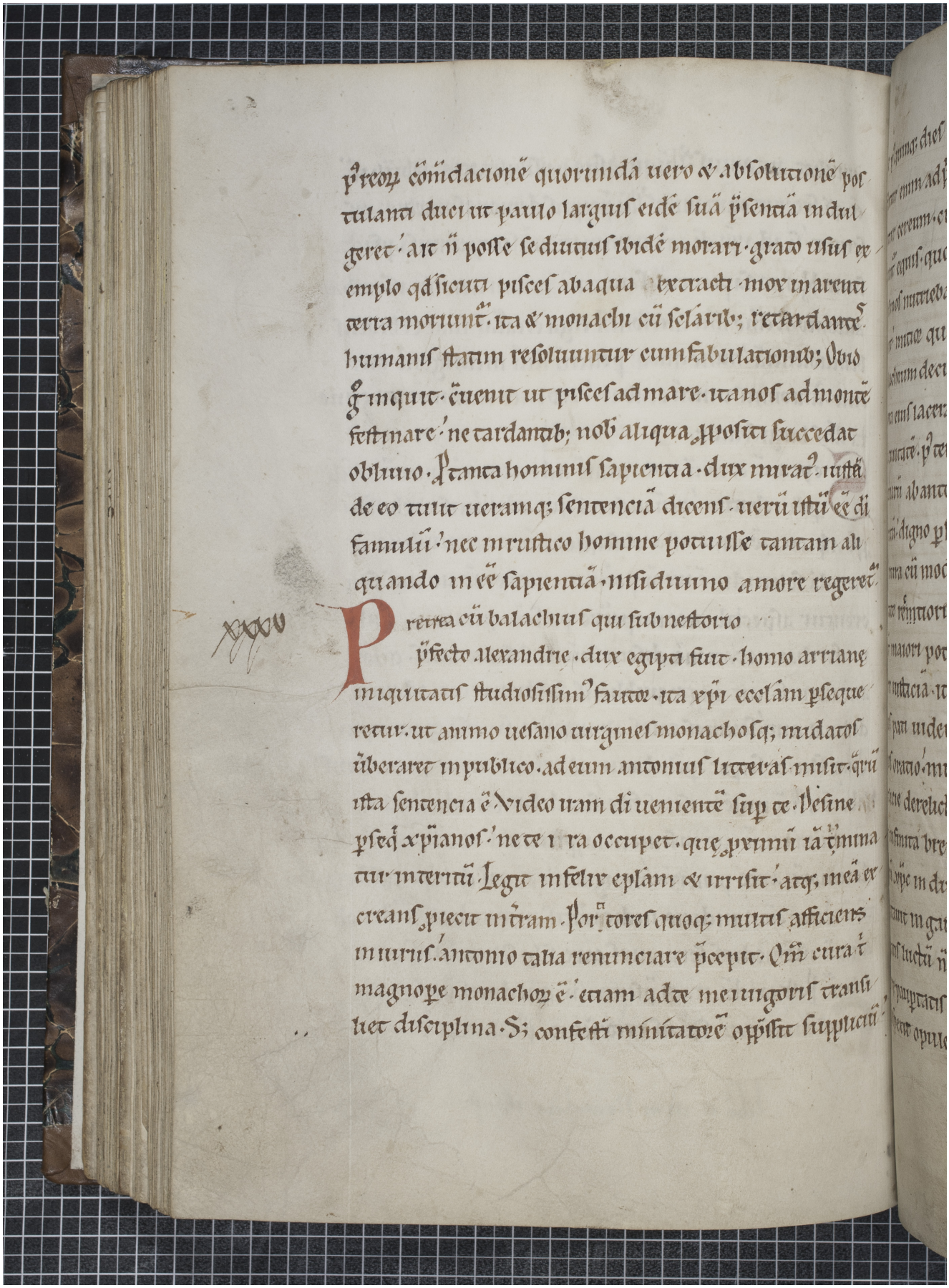

p̄ecoq; cōmēdacionē quorundā uero & absolucionē pos
tulanti dicit ut paulo larguis eidē suā p̄sentiā indul
geret. aut ñ posse se diutius ibidē morari. grato usus ex
emplo qd sicuti pisces ab aqua extracti mox in arenti
terra moriunt. ita & monachi cū seculari; retardantes
humanis statim resoluuntur cum fabulationib; Obiid
g inquit. cuenit ut pisces ad mare. ita nos ad monte
festinare. ne tardantib; nob aliqua ꝓpositi succedat
obliuio. Tanta hominis sapiencia. dux miratur. iustā
de eo tulit ueramq; sentenciā dicens. uerū istū ee di
famulū. nec in rustico homine potuisse tantam ali
quando in ee sapienciā. nisi diuino amore regeret.

Preterea cū balachius qui sub nestorio
p̄fecto alexandrie. dux egipti fuit. homo arriane
iniquitatis studiosissim fautor. ita xpi ecclām p̄sequ
ebatur. ut animo uesano uirgines monachosq; iudaos
ūberaret in publico. ad eum antonius litteras misit. qrū
ista sentencia ee. Video iram di uenientē sup te. Desine
p̄sequi xpianos. ne te ira occupet. que p̄ninū iā terminā
tur in terrū. Legit infelix eplam & irrisit. atq; in ea ex
creans. piecit in iram. Porro torcl quoq; multis afficiens
iniuriis. antonio talia renunciare p̄cepit. Cum cura
magnope monachoq ee. etiam ad te meum ingoris transi
ret disciplina. S; confesti minitatore oppsit supplicū